

ಪರಸ್ಪರ ಕಂಭಿ ತಿನಿ

ದಟ್ಟ ಕಾಡೊಂದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುದಿ ಸಿಹಿಕು, ಒಂದು ಚಿರತೆಯೂ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪರಸ್ಪರ ಗೇಳಿನವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಚಿರತೆಯು ಯೌವನಾವಾಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಮುದಿಯಾದ ಸಿಹಿಕ್ಕೆ ಹೆದರುತ್ತಿತ್ತು. ಸಿಹಿ ತನ್ನ ಬಲಿವ್ಯಾದ ಪಂಚದಿಂದ ಒಂದೇಟು ಹಕ್ಕಿದರೂ ತಾನು ಸಾಯಂಪದು ಎಂಬ ಹೆಡರಿಕೆ ಚಿರತೆಗೆ ಇತ್ತು. ಹೀಗಾಗೆ ಈ ಎರಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂಡಣಿಕೆಯಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆ ಈ ಎರಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿಯ ಬೇಟೆ ಸಿಗದೆ ನಿರಾಶೆಗಾಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗೊಂದು ಮರಿ ಜೆಂಕೆ ಕಂಬುಂತು. ಚಿರತೆ ಜಿಂಕೆ ಮರಿಯನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯಿತು.

ಆಗ ಸಿಹಿ ತಾನು ಮೃಗರಾಜನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಮ ಪಾಲು ಬೇಕೆಂದಿತ್ತ. ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುದ ಚಿರತೆ ತನ್ನ ಬೇಟೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋರಾಡುತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಈ ಎರಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೋರಾಟು ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮರಿ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿವು. ಇದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತ ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಗುಳ್ಳೆನಿರಿಯೊಂದು ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಪಕ್ಕದ ಪ್ರೋದೆಯೊಂದರ ಬಳಿಗೆ ಎಳೆದೊಯ್ದು ಸುಗ್ರೂಸ ಭೋಜನ ಮಾಡಿತ್ತು.

ಇತ್ತು ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿರದೂ ಸುಸ್ಥಾಗಿ ಬೇಟೆಯನ್ನು ಹಂಡಿಕೊಳ್ಳಲು ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಮುಡುಕಿದರೂ ಬೇಟೆಯಾಡಿದ್ದ ಜಿಂಕೆ ಮರಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಪಕ್ಕದ ಪ್ರೋದೆಯಿಂದ ಗುಳ್ಳೆನಿರಿಯೊಂದು ಜಿಂಕೆ ಮರಿಯನ್ನು ಮೆದ್ದು ಖಿಂಡಿಯಿಂದ ಹಲ್ಲು

ಕರಿಯುತ್ತು ಓದಿಹೋಯಿತು.

ಆಗ ಈ ಎರಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮುಖಿಲಿಂಗನ್ನೇ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದುತ್ತ ಹೋಸ ಬೇಟೆ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಡಿವು. ಪರಸ್ಪರ ಹಳಿಗೆ ತಿನ್ನುವ ಗೇಳಿನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಪರಿತೆಷುವ ಫೀತಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರಲ್ಲಿ.

-ಕೋಟೀಷ್ವರ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ರಾವ್,
ಬೆಂಗಳೂರು

ಹೊಂಚಿ ಹೊರಣ್ಣ

ಚೊಂಚ

ಮಾರುವ
ಚೊರಣ್ಣ
ಬಂದಿಕ...
ವಿಧ-ವಿಧ
ತರ ತರದ
ಒಣ್ಣ-ಚೆಂದರ
ಚೊಂಚಿಗೆ ತಂದಿಹ!
ಲಾಗಾ ಹಾಕೋ
ಮಂಗಣ್ಣ...
ಕಣ್ಣ ಮಿಟಕೆನೋ
ಕೆಂಚಣ್ಣ....
ರಾಮಾ-ಸಿತಾ
ಲಕ್ಷ್ಮಿ...
ನಂಬಿಕೆ ಭಂಟಿ
ಹನುಮಣ್ಣ!

ಕ್ಕೊಂ... ಕ್ಕೊಂ... ಕ್ಕೊಂ...

ಕೂಗುವ

ಕೋಳಿಯುಂಟು

ನೋಡಣ್ಣ...

ಸೊಂಡಿಲ

ಬೊಸುತ

‘ಫೀ...’ಇಡುವ

ಅನೆಯಣ್ಣ!

ಬಂದಿಕ ಆಟಕೆ

ಮಾರುವ ಚೊರಣ್ಣ...

ಚಿನ್ನಿರ ಮನವ

ಕದಿಯುವನಣ್ಣ

-ಅಮರಯಾ
ಪತ್ರೀಮರ, ಸುರಪುರ